

TUULTE TULEMINE SUURUPISSE

Laur Lomper
Märts-mai 2014

Tuuled käisid kõrgel traavil
kuskil kaugel ookeanil,
laintevahtu tõstsid üles,
kandsid laevuke si süles,
mingit selget sihti polnud
kõik on nähtud, kõik on olnud.
Kuni mäe ja mere takka
miskit hüüti, miskit hakkas.
Kuulsid tuuled kauget kutset,
tundsid endis tõusvat tukset,
jätsid mered ilma hoolde,
läksid teele kutse poole
üle mäest ja läbi orust,
eemaldusid tuultekodust.
Päevi piki mereranda
lasksid kutsel ennast kanda,
üle Albioni saare,
Norra, Rootsi, madalmaade.
Peatusid nad ainult korra
kui said üle nõutu Norra.
Kuulsid kust on kutset kuulda,
parandasid pisut suunda,
et siis võtta tuurid sisse
sõita otse Suurupisse.
Tormand üle Nargen saare,
maabuvadki Ninamaale,
kuhu juba Peeter püsti
ladus kivist vahiposti.
Märg saab otsa, kuivus algab
mere kõrval kõrgel kaldal.
Nüüd on tuultel hinge aega
tõmmata ja ümber kaeda.

Esiotsa näevad ehtsat
tuultes väändund männimetsa,
kuhu pugunud on sekka
paju, toomingat ja leppa.
Nende alust siga tuhnind,
tõrusid ja trühvit nuhkind.
Kadakastel karjamaadel
rebaste ja kitsepaare,
kalda peal näe tuult ja tormi
trotsivad kaks tuletorni.
Olemegi kohal vist -
siin on tuulte teederist.

ELANIKKONNA OLEMINE SUURUPIS

Siin on kodu leidnud sajad
väiksed valged suvemajad.
Aia serva peal ja keset
töökad potipõllumehed
pensionäri põlve kiitmas,
peenart muldamas ja niitmas.
Tänavu sai juba juuniks
redis küpseks, ihu pruuniks.
Häärberiski tõkke taga
suitsuahjus küpseb kala.
Heldur hommikul käis merel,
sest saab söönuks kõikse pere.
Ainuüksi noorem tütar
kaldaliival ihu kütab,
tema kõrval linnavurle
paitab tütre kehakurve.
Ei nad hooli suitsu silgust,
kõhu täis saab armund pilgust.
Kõrge kalda alla harva
võhivõõras tõstab jalga.

Merel üksnes üksik hüljes
jälgib mängu vabast küljest.
Kivirahnul luigeperel
mäng lööb soontes käima vere.
Kalda serval pilla-palla
käivad rajad üles-alla.
Täiega neid kivikurve
harva võtab mõni julge.
Teede lõpus tuult ja tormi
trotsivad kaks tuletorni.
Olemegi kohal vist -
siin on metsateederist.

TULE TULEMINE SUURUPISSE

Kõikse rahvas pika talve
oodanud on puna palgel.
Uskund tule tulemisse
torni alla Suurupisse.
Laulnud lahkelt hääled lahti,
torni tipus pidand vahti vahti.
Keegi veel ei ole näinud
aga jutt on käima läinud,
tuli nädalaid on tulnud
aga kuskil ümber hulgub.
Pühapaikadesse põikab,
laulurahvast kokku hõikab.
Pelgamata vihma, äikest,
igatsedes siiski päikest.
Kolmel rattal kuuekesi
sõidab siia tasakesi.
Meil on värske rattarada
siin on hää sul jalutada.
Tule tule, laulutuli -
meil on häält ja meil on huvi.

Põika meie juurde sisse
tuletorni Suurupisse.
Siin saad hommikuni puhkust,
räägid, mis sul tee peal juhtus.
Puhkama saad asemele,
muistse tule asemele.
Ammu kohal meil on tuuled
puhuvad su leegi suureks.
Hommikul siis hää on minna
Suure rahva ette linna!